

Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. Yılı olan 2023 için Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan hedefler açıklamıştı.

Bu hedeflerden en önde geleni ekonomik büyüklükte dünya ülkeleri arasında ilk 10 ülke arasına girmektir.

Dünya ekonomisinde ilk 10'na girmek ve diğer tüm hedeflerin gerçekleşmesi için ülke olarak mevcut performansımızı en az %30 artırmamız gerekiyor.

30 Ağustos 2016 tarihinde yani 2023 den 7 yıl önce hedeflere ulaşmak için HAYATİ önerilerimi sıralamıştım:

Kamu Yönetiminde "Evrime" Şart : <http://www.ereglimetro.com.tr/pasli-kamu-yonetiminde-evrim-sart-28528h.htm>

Bugün 18 Nisan 2019.

3 yıla yakın zaman geçti.

Kamu Yönetiminde "evrim" yapabildik mi?

Maalesef!

"Zararın neresinden dönülse kardır" ilkesinden hareketle bugün HAYATİ önerilerimi yeniden hatırlattım.

Zira bu HAYATİ değişiklikleri yapmadığımız zaman bırakın dünyanın ilk 10 ekonomisi arasında girmeyi 17 ekonomi olma pozisyonunu dahi kaybeder ilk 20'den de çıkmak zorunda kalırız.

Konuyu biraz açalım:

Çalışma hayatımıza bakalım.

En son 15 Temmuz ve 1 Mayıs resmi tatil kervanına eklendi.

Türkiye'de dini, milli bayramlar ve diğer tatil günleri oldukça fazla. Bunlara zaman zaman yaşanan soğuk ve kar tatilleri de eklendiğinde tam bir tatil cenneti oluyor ülkemiz.

Bu kadar tatil olması ne kadar sağlıklı, ne kadar verimli, ne kadar maksada hizmet ediyor ?

İnsan için üç şey çok zordur.

1.Affedebilmek

2.Sır tutmak

3.Serbest (boş) zamanı değerlendirmek

Tatil yaptığımız günlerde tatilin muhatapları ne yapıyor ?

Tatili nasıl ve ne şekilde değerlendiriyorlar bir araştırma var mı ?

32 yıllık çalışma hayatını Sağlık, Sosyal, Basın Yayın ve Üniversite hizmet kollarında geçiren biri olarak şu kanaatimi okuyucularımla paylaşıyorum:

İhtiyaçtan fazla tatil, izin, serbest zaman herkes için zararlı neticeleri beraberinde gerektirmektedir. Bu zararları şöyle sıralayabiliriz:

- a.) Serbest zamanın en az zarar verdiği insan; işi dışında 2. iş yapan insandır. Bu halde kendi asıl işine konsantre olamadığı için asıl işine yönelik ihmal ve aksamalar ortaya çıkmaktadır.
- b.) İşsizlik yüzdesinin bu kadar yüksek olmasının en büyük sebebi ülkemizde bu kadar bol izin ve tatil imkanı neticesi insanların rahatlıkla 2. hatta 3. işi yapabilmesidir.
- c.) Serbest zaman tüketimin tetikleyicisidir. Meşgul olmayan insan sürekli tüketimle zamanını dolduran insandır.
- d.)Serbest zamanın bol olması diğer zamanların yaşam kalitesini de düşürür. Zamanın genel

kalitesinin düşmesi toplumlar için en büyük felakettir.

e.)Serbest zamanın içi doldurulmazsa “sıkıntı” meydana getirir. Sıkıntı ise sefahatin üstadıdır. Aile içi kavgalar, insanların birbirine şiddet uygulaması gibi “sıkıntı” nın sonuçları daha çok serbest zamanlarda yoğunlaşmaktadır.

Biz Aile Danışma Merkezinde çalışırken sorunların çözümü için gelen ailelere ilk uyguladığımız materyal “günlük yaşam rotası” dır. Bize göre insanın günlük yaşam rotasında büyük boşluklar (blanko zamanlar) olmamalıdır. Büyük boşluk, büyük risk demektir.

Şeytan sadece boş silahı değil, sizin akıl ve iradenizle doldurmadığınız bütün boşlukları doldurur.

Benim önerilerim:

a.) Esnek mesai saatine geçilmesi: Resmi daire ve bankaların sabah saat 07.00 de açılıp akşam 19.00 kapanması. 8 saatlik mesainin çalışanların talepleri de göz önüne alınarak düzenlenmesi.

b.) Seçmeli tatil uygulamasına geçilmesi. Örnek Cumartesi saat 13.30 a kadar tüm resmi kurum ve bankalara mesai konulması ve bu günde belli bir ücret veya izin mukabilinde talep eden insanların çalışması,

Seçmeli tatil uygulamasının Cumartesi dahil tüm tatil günlerine uygulanması. Böylelikle tüm kuruluşların tatillerde dahil açık tutulması.

c.) Tüm tatil günlerinin tekrar gözden geçirilerek ilgililere tatil yapılması ve genellemelerin sonlandırılması gerekmektedir. Örnek: 23 Nisan sadece ilköğretim çağı çocuklarına, 19 Mayıs sadece lise çağındaki gençlere, 1 Mayıs sadece işçilere, 24 Kasım sadece öğretmen ve öğrencilere, 14 Mart sadece sağlıkçılara, 10 Ocak sadece gazetecilere v.b.

c.)Düzenli ve yoğun bir tempoyla çalışan insanlara yılda bir en az on beş gün iznin kullanımını mecburi hale getirilmesi ve bu izin öncesi o on beş günü değerlendirebileceği birkaç il ya da en az bir ülke gezebileceği bir ücret ödenmesi.

d.)Milli bayramlar ve diğer tatil günlerindeki etkinliklerin çalışma hayatını aksatmayacak şekilde kutlanmasına önem verilmesi.

Bu önerilerim hayata geçirilirse çalışma hayatı ve eğitimde verimliliğin % 100 artacağı iddiasındayım.

32 yıllık çalışma hayatı tecrübem, 25 yıllık eğitim tecrübem var. Bütün gücümle şu hakikati haykırıyorum. Bu ülke de bu şartlarda ne eğitimde, ne çalışma hayatında konsantrasyondan bahsetmek imkansızdır. Konsantrasyonun olmadığı yerde ise kalite ve verimlilikten bahsedemezsiniz.

Kısaca ey büyüklerimiz feryadımız şudur ki!

Çalışmak istiyoruz, ama çalışmıyoruz.

Zira asla konsantre olamıyoruz.